

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 20 lutego 1974 r.

Nr 1-2

TREŚĆ:

A 408265

str.

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

Poz. 1 — Zarządzenie nr 3 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1974 r. w sprawie organizacji szkolenia pożarniczego 1

AKTY PRAWNE KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

Poz. 2 — Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 5 września 1973 r. w sprawie inspekcji gotowości bojowej pododdziałów straży pożarnej 2

3 — Zarządzenie nr 5 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 10 grudnia 1973 r. zmieniające zarządzenie w sprawie udzielania zgody na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przez członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa 9

4 — Zarządzenie nr 2 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 12 lutego 1974 r. w sprawie ustalenia wzorcowego regulaminu organizacyjnego ośrodka szkolenia pożarniczego 10

5 — Zarządzenie nr 3 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 19 lutego 1974 r. w sprawie doskonalenia członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnej 15

6 — Zarządzenie nr 4 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 20 lutego 1974 r. w sprawie doskonalenia zawodowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa 16

7 — Instrukcja nr 1 Komendanta Głównego Straży Pożarnej z dnia 30 listopada 1973 r. w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy Korpusu Technicznego Pożarnictwa 17

1.

ZARZĄDZENIE NR 3 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 28 stycznia 1974 r.

w sprawie organizacji szkolenia pożarniczego

Biblioteka Jagiellońska

1003282293

Na podstawie art. 19, pkt 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. nr 20, poz. 120 i 1971 r. nr 12, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kształcenie, doksztalcanie i doskonalenie pożarnicze w nieszkolnych formach zwane szkoleniem pożarniczym — obejmuje:

- 1) członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa,
- 2) szeregowych i funkcyjnych członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnej,
- 3) specjalistów branżowych do spraw ochrony przeciwpożarowej,
- 4) kadrę kierowniczą, personel inżynieryjno-techniczny i załogi zakładów pracy,

2. Szkolenie pracowników, o których mowa w ust. 1, pkt 1 i 3, prowadzone jest jako:

- 1) szkolenie kwalifikacyjne,
- 2) doskonalenie zawodowe.

3. Szkolenie członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnej prowadzone jest jako:

- 1) szkolenie podstawowe,
 - 2) doskonalenie w ramach pełnienia funkcji.
4. Zasady prowadzenia oraz organizację kształcenia kwalifikacyjnego chorążych i oficerów pożarnictwa określają odrębne przepisy.
- § 2. Szkolenie pożarnicze prowadzą:
- 1) kwalifikacyjne szeregowych — zawodowe straże pożarne i ośrodki szkolenia pożarniczego,
 - 2) kwalifikacyjne podoficerów — ośrodki szkolenia pożarniczego,
 - 3) specjalistów branżowych do spraw ochrony przeciwpożarowej — Wyższa Oficerska Szkoła Pożarnicza, szkoły chorążych pożarnictwa, ośrodki szkolenia pożarniczego oraz resortowe służby ochrony przeciwpożarowej,
 - 4) członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnej:
 - a) szeregowych — ochotnicze i obowiązkowe straże pożarne,
 - b) funkcyjnych — ośrodki szkolenia pożarniczego

oraz resortowe służby ochrony przeciwpożarowej,

5) pracowników zakładów pracy:

a) kadry kierowniczej i personelu inżyniersko-technicznego — zakłady pracy, ośrodki szkolenia pożarniczego oraz resortowe służby ochrony przeciwpożarowej,

b) pozostałych pracowników — zakłady pracy.

§ 3. 1. Ośrodki szkolenia pożarniczego województw (miast wyłączonych z województw) finansowane są z budżetów urzędów wojewódzkich (urzędów miejskich).

2. Dla wykonania zadań szkoleniowych przekraczających możliwości ośrodków szkolenia pożarniczego, wojewodowie (prezydenci miast) mogą tworzyć filie (oddziały) tych ośrodków.

3. Resorty posiadające własną służbę ochrony przeciwpożarowej mogą po uzyskaniu opinii Komendy Głównej Straży Pożarnych tworzyć resortowe ośrodki szkolenia pożarniczego, finansowane z budżetów tych resortów.

4. Ośrodki szkolenia pożarniczego, o których mowa w ust. 1 i 3, mogą na zasadach odpłatności prowadzić szkolenie na potrzeby innych województw i resortów.

§ 4. Wymagania kwalifikacyjne kadry prowadzącej zajęcia w ośrodkach szkolenia pożarniczego określają odrębne przepisy.

§ 5. Komendant Główny Straży Pożarnych ustala:

1) wzorcowy regulamin ośrodka szkolenia pożarniczego,

2) organizację i programy kształcenia i doksztalcenia pożarniczego,

3) organizację doskonalenia zawodowego oraz inne nieszkolne rodzaje szkolenia,

4) wzory świadectw (zaświadczeń), odznak i tryb ich nadawania.

§ 6. Organizację i programy szkolenia instruktazowego pracowników zakładów pracy oraz kadry kierowniczej i personelu inżyniersko-technicznego zakładów pracy (§ 1, ust. 1, pkt 4) po uzgodnieniu z Komendantem Głównym Straży Pożarnych ustalają w resortach posiadających własną służbę ochrony przeciwpożarowej, główni (starsi) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej, a w pozostałych pionach gospodarki narodowej — wojewódzcy (równorzędni) komendanci straży pożarnych.

§ 7. Zasady udzielania zwolnień od pracy oraz wymiar tych zwolnień na szkolenie pożarnicze dla członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych regulują odrębne przepisy.

§ 8. Traci moc zarządzenie nr 117 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 września 1964 r. w sprawie organizacji szkół i szkolenia pożarniczego.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Spraw Wewnętrznych
wz. B. Stachura

2.

ZARZĄDZENIE NR 4 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 5 września 1973 r.

w sprawie inspekcji gotowości bojowej pododdziałów straży pożarnych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 5 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz.Urz. MSW nr 12, poz. 37 i z 1972 r. nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się wytyczne do inspekcji gotowości bojowej zawodowych i ochotniczych straży pożarnych stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 4/71 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 27 marca 1971 r. w sprawie kontroli gotowości bojowej zawodowych i ochotniczych straży pożarnych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 4/73
Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 5 września 1973 r.

WYTYCZNE

do inspekcji gotowości bojowej zawodowych i ochotniczych straży pożarnych

I. Cel inspekcji gotowości bojowej

1. Inspekcje gotowości bojowej stanowią jedną z form sprawowania nadzoru nad przygotowaniem pododdziałów straży pożarnych do skutecznego zwalczania pożarów.

2. Prowadzone systematycznie inspekcje gotowości bojowej, jednolita ocena oraz bieżąca analiza stanu gotowości bojowej powinny wpłynąć na:

1) stałe podnoszenie sprawności taktycznej poszczególnych pododdziałów straży pożarnych,

2) utrzymywanie w stanie pełnej sprawności technicznej środków alarmowania, łączności i sprzętu,

3) rozwinięcie współzawodnictwa między poszczególnymi pododdziałami straży pożarnych w ramach gminy, miasta i gminy, powiatu i województwa w osiągnięciu lepszych wskaźników gotowości bojowej,

- 4) ustalenie prawidłowych kierunków działania dowódców (komendantów), zmierzających do eliminowania nieprawidłowości ujawnionych podczas inspekcji.

II. Wskazania ogólne

1. Inspekcje gotowości bojowej zwane dalej „inspekcjami” przeprowadza się:

- 1) w zawodowych strażach pożarnych i ochotniczych strażach pożarnych typu „S” co najmniej dwa razy do roku,
- 2) w ochotniczych strażach pożarnych typu „M” w zależności od potrzeb, nie rzadziej jednak niż jeden raz w roku.

2. Inspekcje przeprowadzają komendy straży pożarnych wszystkich szczebli, komendanci gminni oraz naczelnicy ochotniczych straży pożarnych.

3. W czasie inspekcji ocenia się następujące elementy:

- 1) alarmowy czas wyjazdu pododdziału,
- 2) stan wyszkolenia (ćwiczenia taktyczne, sprawdziany itp.),
- 3) znajomość wartości techniczno-taktycznych sprzętu stanowiącego wyposażenie,
- 4) szkolenie doskonalące,
- 5) stan dyscypliny pododdziału,
- 6) czystość rejonu zakwaterowania,
- 7) stan techniczny sprzętu i jego konserwację,
- 8) stanowisko kierowania.

4. Z inspekcji gotowości bojowej sporządza się odpowiedni dla danego pododdziału protokół (wzór 2, 4 lub 5), posługując się tablicami (wzór 1 lub 3).

5. W oparciu o wyniki inspekcji wykazane w protokołach:

- 1) powiatowe (miejskie) komendy straży pożarnych sporządzają w okresach półrocznych analizę stanu gotowości bojowej podległych pododdziałów straży pożarnych, niezależnie od doraźnych zaleceń wydanych w wyniku ujawnionych podczas inspekcji nieprawidłowości. Analizę wraz z wnioskami przysyłają wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) komendzie straży pożarnych do dnia 15 stycznia i 15 lipca,
- 2) wojewódzkie (miast wyłączonych z województwa) komendy straży pożarnych na podstawie otrzymanych analiz oraz własnych materiałów z inspekcji dokonują rocznej oceny stanu gotowości bojowej podległych powiatów (oddziałów) oraz zakładów pracy, niezależnie od doraźnych zaleceń wydanych w wyniku ujawnionych podczas inspekcji nieprawidłowości.

Analizę wraz z wnioskami przysyłają Komendzie Głównej Straży Pożarnych do dnia 15 lutego

6. Analiza powinna zawierać:

- 1) uzyskane wskaźniki gotowości bojowej,
- 2) porównanie i omówienie wskaźników uzyskanych przez poszczególne straże pożarne na przestrzeni półroczna z okresami poprzednimi,
- 3) porównanie i omówienie średnich wskaźników uzyskanych przez straże pożarne w poszczególnych rejonach (gmina, miasto i gmina),
- 4) ocenę ogólną i wnioski zmierzające do polepszenia stanu gotowości bojowej.

7. Wojewódzkie (miast wyłączonych z woje-

wództw) komendy straży pożarnych sporządzają analizy w układzie powiatowym.

Analizy powinny być podstawą do ukierunkowywania zadań w zakresie operacyjnym jak również szkolenia doskonalącego pododdziałów straży pożarnych.

III. Wskazania szczegółowe

1. Przeprowadzający inspekcję w ochotniczej straży pożarnej postępują według następującej kolejności:

- 1) alarmują jednostkę, oceniają środki alarmowania oraz przebieg alarmu,
- 2) odnotowują czas stawienia się pododdziału (czas stawienia się pododdziału należy liczyć od momentu uruchomienia syreny lub innego środka alarmowego, do momentu przybycia pełnej jednej sekcji),
- 3) polecają dowódcy pododdziału przeprowadzenie założenia taktycznego, wybranego ze zbioru ćwiczeń doskonalących dla sekcji gaśniczych i równocześnie oceniają rozkazodawstwo, przebieg ćwiczenia, dyscyplinę załogi, wiadomości w zakresie znajomości wartości techniczno-taktycznych obsługiwanego sprzętu,
- 4) sprawdzają i oceniają:
 - a) ważność i prawidłowość prowadzenia dokumentacji pojazdu (pojazdów),
 - b) konserwację sprzętu pożarniczego ze szczególnym zwróceniem uwagi na sprzęt silnikowy,
 - c) stan paliwa w jednostce,
- 5) sporządzają protokół z inspekcji,
- 6) omawiają wyniki inspekcji z dowódcami (komendantem),
- 7) wpisują swoje uwagi do książki kontroli jednostki.

2. Przeprowadzający inspekcję w zawodowej straży pożarnej postępują według następującej kolejności:

- 1) alarmują cały skład osobowy zmianę służbowej i oceniają przebieg alarmu (czas alarmu należy liczyć od włączenia dzwonek alarmowych do momentu przekroczenia bram garażu przez tylne koła ostatniego wyjeżdżającego samochodu),
- 2) wyznaczają sekcję (pluton) i polecają dowódcy przeprowadzenie wybranego ze zbioru ćwiczeń doskonalących założenia taktycznego,
- 3) podczas wykonywania założenia taktycznego oceniają rozkazodawstwo, przebieg ćwiczenia (szczególną uwagę należy zwracać na regulaminowe sprawianie sprzętu i zachowanie warunków bhp), dyscyplinę załogi, jej wygląd zewnętrzny, wiadomości w zakresie znajomości wartości techniczno-taktycznych obsługiwanego sprzętu, znajomość rozmieszczenia sprzętu na obsługiwanym asmochochodzie,
- 4) oceniają pracę stanowiska kierowania przez:
 - a) sprawdzenie jego dokumentacji,
 - b) znajomość obowiązków dyżurnych,
 - c) sprawdzenie umiejętności posługiwania się środkami łączności i posiadaną dokumentacją,
- 5) sprawdzają i oceniają:
 - a) ważność i prawidłowość prowadzenia dokumentacji sprzętu silnikowego (ważność dowodu rejestracyjnego i prawidłowość prowadzenia kart drogowych),
 - b) konserwację sprzętu pozostającego w podziale bojowym i rezerwie operacyjnej,

- c) stan paliwa i chemicznych środków gaśniczych,
- d) stan czystości w rejonie zakwaterowania,
- e) prowadzone szkolenie doskonalące,
- 6) sporządzają protokół z inspekcji,
- 7) omawiają wyniki inspekcji z dowódcami (komentantem),

- 8) wpisują swoje uwagi w książce podziału bojowego.
- 3. Niezależnie od inspekcji w zakresie podanym w ust. 1 i 2, wojewódzkie (miast wyłączonych z województw) komendy straży pożarnych mogą rozszerzyć zakres inspekcji w zależności od własnych potrzeb oraz opracować zbiór zadań taktycznych dla ochotniczych straży pożarnych typu „M”.

Załącznik nr 1

T A B E L A

punktacji stanu gotowości bojowej ochotniczych straży pożarnych

Oceniany element	Ilość punktów dla OSP									
	M ₁	M ₂	S ₁	S ₂	S ₃					
I. Środki alarmowania										
1. Syrena elektryczna:										
a) włącznik umieszczony na zewnątrz budynku, w którym jest telefon lub strażnicy	15	15	15	15	15					
b) włącznik umieszczony wewnątrz budynku w pobliżu telefonu — w pomieszczeniu zamieszkałym	10	10	10	10	10					
c) włącznik umieszczony na zewnątrz budynku, w którym nie ma telefonu (telefon znajduje się w budynku sąsiednim)	5	5	5	5	5					
d) włącznik umieszczony wewnątrz budynku nie zamieszkałego	0	0	0	0	0					
2. Syrena ręczna	10	10	10	10	10					
3. Gongi, trąbki itp.	5	5	5	5	5					
4. Brak środków alarmowania lub środki nieczynne	0	0	0	0	0					
II. Przebieg alarmowania										
1. Zbiórka alarmowa (nie zapowiadana) pełnego akladu osobowego pododdziału (z dowódcą, kierowcą mechanikiem motopompy)										
a) w czasie do 3 minut:										
— trzy sekcje					20					
— dwie sekcje		20		20	15					
— jedna sekcja	20	15	20	15	10					
b) w czasie do 5 minut:										
— trzy sekcje					15					
— dwie sekcje		15		15	10					
— jedna sekcja	15	10	15	10	5					
c) w czasie ponad 5 minut	0	0	0	0	0					
2. Za dostarczenie środka transportu w OSP typu „M” w czasie:										
— do 3 minut	10	10								
— od 3 do 5 minut	5	5								
— ponad 5 minut	0	0								
III. Stan techniczny sprzętu										
Samochody										
1. Czas uruchomienia:										
(kierowcy w kabinach: sygnał podaje kontrolujący)										
— do 5 sekund										
— trzech samochodów										15
— dwóch samochodów									15	10
— jednego samochodu									15	10
— od 6 do 10 sekund										5
— trzech samochodów										10
— dwóch samochodów									10	5
— jednego samochodu									10	5
— od 11 do 20 sekund									10	5
— trzech samochodów										0
— dwóch samochodów										5
— jednego samochodu										5
— od 21 do 30 sekund										0
— trzech samochodów										5
— dwóch samochodów										5
— jednego samochodu										0
— ponad 30 sekund										0
2. Dokumenty pojazdu										
— ważne dowody rejestracyjne										
— trzech samochodów										10
— dwóch samochodów									10	5
— jednego samochodu									10	5
— brak dowodów									0	0
— aktualnie prowadzona karta drogowa										
— trzech samochodów										10
— dwóch samochodów									10	5
— jednego samochodu									10	5
— zdezaktualizowane karty drogowe lub ich brak									0	0
3. Konserwacja										
— samochody czyste, konserwowane										
— trzy samochody										10
— dwa samochody									10	5
— jeden samochód									10	5
— brak konserwacji									0	0
4. Paliwo										
— pełne zbiorniki paliwa + 1 kanister zapasu										
— w trzech samochodach										10
— w dwóch samochodach									10	5
— w jednym samochodzie									10	5

niepełne zbiorniki paliwa lub
brak zapasowego kanistra

0 0 0

Motopompy

1. Czas uruchomienia

(mechanicy przy motopompach:
sygnał podaje kontrolujący)

a) motopomp(y) z rozrusznikiem elektrycznym:

— do 10 sek.

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— od 10 do 20 sek.

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— od 20 do 30 sek.

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— ponad 30 sek.

b) motopomp(y) z rozruszni- kiem ręcznym:

— do 30 sekund

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— od 30 do 45 sekund

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— od 45 do 60 sekund

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— od 60 do 90 sekund

— trzech motopomp

— dwóch motopomp

— jednej motopompy

— ponad 90 sekund

Uwaga: W przypadku niesprawności
rozrusznika elektrycznego oce-
nia się czas uruchomienia mo-
topompy wg kryteriów usta-
lonych dla motopompy z roz-
rusznikiem elektrycznym (1a),
pomimo tego że uruchamiano
ją rozrusznikiem ręcznym

2. Konserwacja

— motopompy czyste, konser-
wowane

— trzy motopompy

— dwie motopompy

— jedna motopompa

— motopompy brudne, niekon-
serwowane

3. Paliwo

— pełne zbiorniki paliwa +
kanister zapasu

— w trzech motopompach

— w dwóch motopompach

— w jednej motopompie

— pełne zbiorniki paliwa bez
zapasu

— w trzech motopompach

— w dwóch motopompach

— w jednej motopompie

— niepełny(e) zbiornik(i)

				10
	10		10	5
10	5	10	5	0
0	0	0	0	0

Inny sprzęt

Oceń stan konserwacji oraz sprawność pozostałego sprzętu
będącego na wyposażeniu pododdziału i w rezerwie operacyj-
nej, przyznając od 1 do 20 pkt.

IV. Ćwiczenia

Ćwiczenia wybrane ze zbioru ćwiczeń doskonalących przez
przeprowadzającego inspekcję przygotowuje i przeprowadza
dowódca sekcji.

Podstawą oceny ćwiczeń jest wykonanie zadania w stwierdzonym
przez prowadzących inspekcję czasie. Czas wykonania zadania
liczy się od momentu wypowiedzenia przez dowódcę sekcji rozkazu
„WYKONAĆ”

Oceniany element	Ilość punktów dla OSP				
	M ₁	M ₂	S ₁	S ₂	S ₃
B. Rozkazodawstwo					
Za wydanie rozkazu zawierają- cego:					
a) zadanie sekcji	5	5	5	5	5
b) decyzję o ustawieniu moto- pompy i rozdzielacza oraz kierunku rozwinięcia linii głównej	5	5	5	5	5
c) decyzję o uruchomieniu prą- dów gaśniczych zawierają- cą:					
— nazwisko strażaka (nr ro- ty) i miejsce stanowiska gaśniczego	5	5	5	5	5
— zadanie: rodzaj prądu gaś- niczego, cel do osiągnię- cia	5	5	5	5	5

2. Ocena wykonania ćwiczenia

1) Podstawą oceny wykonania ćwiczenia jest uzyska-
na przez sekcję ilość punktów.

2) Sekcja przed przystąpieniem do ćwiczenia otrzy-
muje od prowadzącego je 100 punktów, od których
po zakończeniu ćwiczenia odejmuje się lub dodaje
odpowiednią ilość punktów według następujących
zasad:

a) za wykonanie ćwiczenia w czasie podanym w
założeniu i przy zachowaniu obowiązujących
zasad regulaminowego i bezpiecznego sprawa-
nia sprzętu — sekcja utrzymuje przyznane
100 punktów,

b) za każdą sekundę skróconego czasu wykonania
ćwiczenia sekcji dodaje się 1 punkt (do 100
pkt.),

c) za każdą sekundę przekroczonego czasu wyko-
nania ćwiczenia sekcji odejmuje się 1 punkt.
o ile wykonanie ćwiczenia nie przekroczyło
maksymalnego czasu ustalonego dla danego
ćwiczenia,

- d) za każdą sekundę przekroczonego czasu ponad maksymalny, sekcji odejmuje się 2 punkty.
- 3) Za każde rażące odstępstwo od zasad bezpiecznego sprawiania sprzętu, jak np:
 - przenoszenie motopompy przez 2 członków sekcji,
 - przenoszenie innego sprzętu przez mniejszą niż podano w regulaminie ilość strażaków,
 - nierozwijanie węży z kręgu lecz ciągnięcie po ziemi,
 - niezłożenie aparatu oddechowego przy stosowaniu ubrania żaroodpornego,
 - za wyskakiwanie z samochodu w czasie jazdy,
 - za brak zabezpieczenia zatrzaśnikiem strażaka na drabinie lub linii wężowej podpinka,
 - za brak uzbrojenia osobistego jak hełm, pas, toporek, zatrzaśnik,sekcji odejmuje się 10 pkt. za każde stwierdzone odstępstwo.
- 4) Za niewykonanie założonego ćwiczenia sekcja traci przyznane 100 punktów.
- 5) Za brak dyscypliny i subordynacji w czasie ćwiczeń można odjąć 10—20 pkt.
- 6) Za brak sprzętu potrzebnego do wykonania ćwiczenia, lecz nie mającego decydującego wpływu na wykonanie ćwiczenia przez sekcję odejmuje się 20 pkt.

Załącznik nr 2

..... dn. 19..... r.

W _____

PROTOKÓŁ

z inspekcji gotowości bojowej Ochotniczej Straży Pożarnej w pow.
typ przeprowadzonej w dniu
o godz. przez

1.
2.
w obecności

Kontrolowana jednostka posiada członków,
samochodów pozostających w gotowości bojowej
typu W dniu inspekcji na alarm
przybyło członków OSP, w tym kierowców
zdolnych do wyjazdu
Obsada posiadanego sprzętu — pełna, niepełna (nie-
potrzebne skreślić).

W wyniku inspekcji stan gotowości bojowej oceniono następująco:

- I. Środki alarmowania: pkt.
- II. Przebieg alarmu:
- Wyjazd alarmowy w czasie pkt.
- Sprawność środków łączności i alarmowania

III. Stan techniczny sprzętu	
samochody	pkt.
motopompy	pkt.

stan techniczny innego sprzętu

- IV. Ćwiczenie (podać numer ćwiczenia ze zbioru ćwiczeń)
1. Czas wykonania pkt.
2. Braki w bezpiecznym sprawnianiu sprzętu pkt.
3. Punkty karne za brak dyscypliny pkt.
4. Punkty karne za brak sprzętu potrzebnego do wykonania ćwiczenia pkt.
5. Rozkazodawstwo pkt.
6. Uzyskana ilość punktów
- Ogólna suma punktów za część I, II, III i IV
- Razem

Uwagi ogólne dotyczące przebiegu wykonania ćwiczenia

Umiejętność posługiwania się sprzętem znajdującym się na wyposażeniu sekcji oraz znajomość jego rozmieszczenia:

Znajomość obowiązków poszczególnych członków sekcji:

Ocena wyglądu zewnętrznego, uzbrojenia, ubrań
ochronnych oraz dyscypliny

Uwagi dotyczące stanu konserwacji sprzętu podstawowego i rezerwowego

Stan wyszkolenia załogi, ocena prowadzonych zajęć i ćwiczeń szkoleniowych

V. Uwagi ogólne dotyczące gotowości bojowej jednostki

Naczelnik OSP (członek Zarządu)	Osoby uczestniczące w inspekcji	Zespół inspekcyjny

Wykonano w 3 egz.
Egz. nr 1 — OSP w
Egz. nr 2 — P/M/KSP w
Egz. nr 3 — WKSP w

Załącznik nr 3

TABELA

punktacji stanu gotowości bojowej zawodowych straży pożarnych

1. Alarmowanie

Wyjazd alarmowy pododdziału ze strażnicy w czasie mierzonym od momentu ogłoszenia alarmu do chwili przekroczenia garażu przez tylne koła ostatniego wyjeżdżającego samochodu:

do 30 sek.	— 20 pkt.
od 31 do 40 sek.	— 15 pkt.
od 41 do 50 sek.	— 10 pkt.
od 51 do 60 sek.	— 5 pkt.
ponad 60 sek.	— 0 pkt.

2. Wykonanie ćwiczenia:

- podstawą oceny wykonania ćwiczenia jest uzyskana przez sekcję ilość punktów,
- sekcja przed przystąpieniem do ćwiczenia otrzymuje od prowadzącego je 100 punktów, od których po zakończeniu ćwiczenia odejmuje się lub dodaje odpowiednią ilość punktów według następujących zasad:
 - za wykonanie ćwiczenia w czasie podanym w założeniu i przy zachowaniu obowiązujących zasad regulaminowego i bezpiecznego sprawiania sprzętu — sekcja utrzymuje przyznane 100 punktów,
 - za każdą sekundę skróconego czasu wykonania ćwiczenia sekcji dodaje się 1 punkt (do 100 pkt.),
 - za każdą sekundę przekroczonego czasu wykonania ćwiczenia sekcji odejmuje się 1 punkt, o ile wykonanie ćwiczenia nie przekroczyło maksymalnego czasu ustalonego dla danego ćwiczenia,
 - za każdą sekundę przekroczonego czasu ponad maksymalny, sekcji odejmuje się 2 punkty,
- za każde rażące odstępstwo od zasad bezpiecznego sprawiania sprzętu, jak np:
 - przenoszenie motopompy przez 2 członków sekcji,

- przenoszenie innego sprzętu przez mniejszą niż podano w regulaminie ilość strażaków,
 - nierozwijanie węży z kręgu lecz ciągnięcie po ziemi,
 - niezałożenie aparatu oddechowego przy stosowaniu ubrania żaroodpornego,
 - za wyskakiwanie z samochodu w czasie jazdy,
 - za brak zabezpieczenia zatrzaśnikiem strażaka na drabinie lub linii wężowej podpinką,
 - za braki uzbrojenia osobistego jak hełm, pas, toporek, zatrzaśnik,
- sekcji odejmuje się 10 pkt. za każde stwierdzone odstępstwo.
- za niewykonanie założonego ćwiczenia sekcja traci przyznane 100 punktów,
 - za brak dyscypliny i subordynacji w czasie ćwiczeń można odjąć 10—20 pkt.,
 - za brak sprzętu potrzebnego do wykonania ćwiczenia, lecz nie mającego decydującego wpływu na wykonanie ćwiczenia przez sekcję odejmuje się 20 pkt.,
 - za błędy w rozkazodawstwie mające wpływ na przebieg ćwiczeń można odjąć 10—20 pkt.

3. Organizacja, wyposażenie i wyszkolenie pododdziałów

- ocena członków załogi (dyscyplina, wygląd zewnętrzny, konserwacja uzbrojenia, stan odzieży ochronnej),
- ocena sprawności i konserwacji podstawowego sprzętu (samochodów, węży, sprzętu p-gaz-dym, innego sprzętu specjalistycznego),
- łączność alarmowa i dyspozycyjna (znajomość obowiązków dyżurnego dyspozytora telefonisty, aktualizacja dokumentacji operacyjnej i sprawdzian łączności radiowej z samochodami),
- wyszkolenie dowódców i załogi w zakresie pełnionych funkcji w sekcji, umiejętności obsługi sprzętu, znajomości zasad stosowania sprzętu i jego walorów taktyczno-technicznych, ocena szkolenia doskonalącego,
- ocena rejonu zakwaterowania, wyposażenia, czystości i zgodności z wymaganiami BHP.

Uwaga: poszczególne elementy należypunktować od 1—10 pkt

Załącznik nr 4

dn. 19 r.

W

PROTOKÓŁ

z inspekcji stanu gotowości bojowej Zawodowej Straży Pożarnej w zmiana I, II, III * przeprowadzonej w dniu o godz. przez

-
-

w obecności:

kontrolowana jednostka zaliczona jest do kategorii i składa się z sekcji na zmianie służbowej.

W dniu inspekcji w podziale bojowym znajdowało się sekcji na samochodach typu Obsada posiadanego sprzętu znajdującego się w podziale bojowym pełna — niepełna.

* (niepotrzebne skreślić)

W wyniku inspekcji stan gotowości bojowej oceniono następująco:

I. Alarmowanie:

Wyjazd alarmowy w czasie pkt.

II. Ćwiczenie (podać numer ćwiczenia ze zbioru ćwiczeń)

1. Czas wykonania pkt.
2. Braki w bezpiecznym sprawianiu sprzętu pkt.
3. Punkty za brak dyscypliny pkt.
4. Punkty za brak sprzętu potrzebnego do wykonania ćwiczenia pkt.
5. Rozkazodawstwo pkt.
6. Ogółem ilość punktów za przeprowadzone ćwiczenia

7. Uwagi ogólne dotyczące przebiegu wykonania ćwiczenia

III. Ocena członków załogi (w zakresie dyscypliny służbowej, wyglądu zewnętrznego, stanu uzbrojenia osobistego i odzieży ochronnej)

IV. Ocena sprawności i konserwacji sprzętu podstawowego:

samochodów

motopomp

węży

agregatów

sprzętu pgaz.-dym. i innego specjalistycznego

V. Łączność alarmowa i dyspozycyjna:

1. Dyżurny telefonista ob.
2. Znajomość obowiązków
3. Stan dokumentacji operacyjnej

4. Sprawdzian łączności radiowej i pracy z innymi radiostacjami na samochodach pożarniczych

VI. Wyszkolenie dowódców i załogi:

1. Ocena załogi w zakresie:
 - a) znajomości pełnionych funkcji w sekcji
 - b) umiejętności obsługi sprzętu, znajomości jego rozmieszczenia, walorów taktyczno-technicznych
2. Ocena prowadzonego szkolenia doskonalącego:
 - a) ćwiczenia doskonalące (kto prowadzi oraz uzyskane dotychczas wyniki)
 - b) ćwiczenia na obiektach (wyniki i dokumentacja)
3. Prawidłowość prowadzenia książki podziału bojowego

VII. Stan rejonu zakwaterowania, wyposażenie, czystość, warunki BHP

VIII. Ogólna ocena w zakresie:

1. alarmowania pkt.
2. czasu i prawidłowości wykonania ćwiczenia pkt.
3. Ocena członków załogi pkt.

4. Sprawności i konserwacji sprzętu pkt.
5. Łączności alarmowej i dyspozycyjnej pkt.
6. Wyszkolenia dowódców i załogi pkt.
7. Rejonu zakwaterowania pkt.

razem:

Uwaga: W ocenie ogólnej należy stosować punktację od 1 do 10 (z wyjątkiem pkt. 1 i 2)

IX. Doraźne polecenia wydane w toku kontroli:

Kontrolowany	Uczestniczący w inspekcji	Przeprowadzający inspekcję
.....
.....
.....

Otrzymali:

1.
2.
3.

Załącznik nr 5

dn. 19... r.

w

P R O T O K Ó Ł

z inspekcji Powiatowego (Miejskiego) Punktu Alarmo-
wo-Dyspozycyjnego

w woj.

przeprowadzonej w dniu o godz.

przez

1.

2.

w obecności

Dyżurni punktu:

I. Ocena stanu dokumentacji:

1. Wykaz sił i środków i jego aktualizacja

2. Schemat sieci łączności

3. Mapa sieci straży pożarnych i jej aktualizacja

4. Plany obrony i karty dojazdowe (ich aktuali-
zacja)

5. Instrukcja dyżurnego PAD

II. Ocena wyszkolenia dyżurnego PAD

a) umiejętność posługiwania się posiadanym wy-
posażeniem, urządzeniami łączności, alarmowa-
nia itp.b) umiejętność korzystania z posiadanej dokumen-
tacji w zakresie dysponowania jednostkami, po-
wiadamiania oraz zabezpieczenia potrzebnych
• środków do prowadzenia działań

c) ocena wyglądu zewnętrznego i dyscypliny

III. Pomieszczenie PAD, czystość oraz stan konser-
wacji posiadanych urządzeń, zabezpieczenie doku-
mentacji tajnej

IV. Inne uwagi dotyczące działania PAD

Komendant — lub
osoba upoważ-
nionaUczestniczący
w inspekcjiZespół przepro-
wadzający in-
spekcję

Wyk. w 3 egzemplarzach

1. — P/M/KSP

2. —

3. —

3.

ZARZĄDZENIE NR 5 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 10 grudnia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie udzielania zgody na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych
przez członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

W związku z § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 października 1952 r. w sprawie stosunku służbowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz.U. nr 42, poz. 291), zarządzeniem nr 81 Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 października 1973 roku w sprawie zatrudniania pracowników w dodatkowych miejscach pracy oraz warunków zawierania z pracownikami umów zleceń i umów o dzieło, a ponadto w związku z wytycznymi Ministerstwa Pracy, Płac i Spraw Socjalnych — Gabinet Ministra Gab. P.01703-81/73 z dnia 30 listopada 1973 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 7/71 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 22 czerwca 1971 r. w spra-

wie udzielania zgody na wykonywanie dodatkowych zajęć zarobkowych przez członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (Dz.KGSP nr 2, poz. 5) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Członek KTP może być zatrudniony tylko w jednym dodatkowym miejscu pracy z tym, że łączny wymiar czasu pracy członka KTP zatrudnionego w podstawowym i dodatkowym miejscu pracy nie może przekraczać 1 i ½ ustawowej normy czasu pracy”.

2) w § 3 dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Zgody udziela się na okres nie przekraczający 12 miesięcy.”

- 3) w § 3 dodaje się nowy ust. 6 w brzmieniu:
„6. Zgoda na wykonanie przez członka KTP prac objętych umową zlecenia lub umową o dzieło może być udzielona, jeżeli czas przewidziany na wykonanie tych prac nie przekracza 100 godzin miesięcznie, lub gdy wynagrodzenie za te prace otrzymywane przez jedną osobę nie przekracza 6000 zł miesięcznie”.
- 4) w § 4, ust. 1, punkt 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. na podstawie umowy zlecenia w kolegium redakcyjnym lub na stanowisku nieetatowego redaktora w redakcji albo prowadzenia kasy zapomogowo-pożyczkowej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

4.

ZARZĄDZENIE NR 2 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 12 lutego 1974 r.

w sprawie ustalenia wzorcowego regulaminu organizacyjnego ośrodka szkolenia pożarniczego

Na podstawie § 5, pkt 1 i 4 zarządzenia nr 3/74 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1974 r. w sprawie organizacji szkolenia pożarniczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się:

- 1) wzorcowy regulamin ośrodka szkolenia pożarniczego, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) wzory świadectw ukończenia szkolenia pożarniczego stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 3) wzór zaświadczenia ukończenia szkolenia pożarniczego stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 2. 1. Tracą moc:

- 1) rozkaz wprowadzający nr 5/61 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 11 marca 1961 r. w sprawie zatwierdzenia i wprowadzenia do użytku służbowego instrukcji o komisjach egzamina-

cyjnych i toku egzaminów w zakresie szkolenia pożarniczego szeregowych i podoficerów pożarnictwa,

- 2) zarządzenie nr 5/65 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 26 marca 1965 r. w sprawie ustalenia wzorów świadectw oraz trybu ich wydawania absolwentom szkolenia pożarniczego,
- 3) zarządzenie nr 18/71 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 listopada 1971 r. w sprawie ustalenia wzorcowego regulaminu organizacyjnego wojewódzkiego ośrodka szkolenia pożarniczego.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 2/74 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 12 lutego 1974 r.

WZORCOWY REGULAMIN ORGANIZACYJNY OŚRODKA SZKOLENIA POŻARNICZEGO

I. Przepisy ogólne

§ 1. Ośrodek szkolenia pożarniczego województwa (miasta wyłączonego z województwa) zwany dalej „ośrodkiem” jest jednostką organizacyjną wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) komendy straży pożarnych.

§ 2. 1. Zadaniem ośrodka jest:

- 1) szkolenie i wychowanie słuchaczy na świadomych i twórczych obywateli Polski Ludowej,
- 2) przygotowanie zawodowe (pożarnicze) do zajmowania określonych stanowisk i funkcji w jednostkach ochrony przeciwpożarowej,
- 3) rozwijanie nawyków do samokształcenia w zakresie wiedzy zawodowej i kultury ogólnej,
- 4) wyrobienie postaw i poczucia świadomej dyscypliny oraz kolektywnego działania,
- 5) wskazywanie potrzeby korelacji wiedzy z praktyką zawodową i społeczną.

2. Ośrodek prowadzi szkolenie:

- 1) podoficerów KTP,

- 2) strażaków szeregowców KTP,
- 3) funkcyjnych OSP,
- 4) rezerw osobowych — w zakresie określonym przez wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych,
- 5) kadry inżyniersko-technicznej zakładów pracy,
- 6) inne rodzaje szkolenia, ustalone przez wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

§ 3. 1. Zadania wymienione w § 2, ust. 2 — ośrodkiem realizuje w nieszkolnych formach, których zakres określają odpowiednie programy nauczania.

2. Szkolenie w ośrodku jest realizowane wg rocznego planu, zatwierdzanego przez wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

3. Warunki, jakim powinni odpowiadać kandydaci na szkolenie prowadzone w ośrodku, określają programy nauczania.

4. Praca dydaktyczno-wychowawcza organizowana przez ośrodek obejmuje:

- 1) zajęcia dydaktyczne typu lekcyjnego,

- 2) zajęcia praktyczne i ćwiczenia,
- 3) samodzielną naukę słuchacza.

5. Do zakresu działania ośrodka poza działalnością dydaktyczno-wychowawczą należy prowadzenie spraw:

- 1) kwatermistrzowskich,
- 2) kulturalno-oświatowych,
- 3) biblioteki fachowej.

II. Organizacja ośrodka

§ 4. 1. Na czele ośrodka stoi komendant powoływany i odwoływany przez wojewodę (prezydenta miasta) na wniosek wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

2. Komendant kieruje i jest odpowiedzialny za całokształt pracy ośrodka w sprawach nauczania, wychowania słuchaczy, administracji i gospodarki ośrodka.

3. Komendant wykonuje swoje zadania przy pomocy kadry pedagogicznej i administracyjnej ośrodka.

4. Do zakresu działania komendanta ośrodka należy:

- 1) kierowanie pracą personelu ośrodka,
- 2) opracowanie rocznego planu pracy ośrodka oraz nadzór nad jego realizacją,
- 3) prowadzenie i organizowanie zajęć szkoleniowych oraz zapewnienie jednolitego postępowania dydaktyczno-wychowawczego,
- 4) kontrola realizacji planów i programów nauczania — hospitowanie zajęć dydaktycznych,
- 5) prowadzenie dokumentacji szkoleniowej i sprawozdań z działalności ośrodka,
- 6) zapewnienie warunków pracy w ośrodku i w internacie, odpowiadających wymogom bhp, sanitarnym i estetycznym,
- 7) utrzymanie pełnej gotowości bojowej pododdziałów ośrodka,
- 8) zapewnienie porządku i dyscypliny na terenie ośrodka,
- 9) organizowanie pomocy w nauce własnej słuchaczy,
- 10) opracowanie regulaminów i instrukcji, a także szczegółowego zakresu czynności dla poszczególnych pracowników ośrodka,
- 11) powołanie rady pedagogicznej ośrodka i nadzorowanie jej działalności,
- 12) należyte zabezpieczenie majątku, internatu i inwentarza ośrodka,
- 13) zapewnienie pomocy naukowych niezbędnych do nauczania programowego,
- 14) wyznaczanie na czas trwania kursu funkcyjnych kursu i służby dyżurnej,
- 15) organizowanie doskonalenia wykładowców i instruktorów.

III. Rada pedagogiczna

§ 5. 1. Rada pedagogiczna ośrodka jest stałym organem wewnętrznym, powołanym do rozważania, rozstrzygania i opracowywania spraw dotyczących nauczania i wychowania.

2. Do obowiązków rady pedagogicznej należy:

- 1) opiniowanie rocznych planów dydaktyczno-wychowawczych ośrodka,

- 2) ustalanie potrzeb w zakresie materiałów dydaktycznych i pomocy naukowych,
- 3) rozważanie spraw związanych ze stanem i poziomem nauczania i wychowania w ośrodku, podejmowanie uchwał zmierzających do poprawy istniejącego stanu,
- 4) wnioskowanie o udzielaniu słuchaczom lub absolwentom pochwał, nagród lub kar.

3. W skład rady pedagogicznej wchodzi:

- 1) komendant ośrodka jako przewodniczący rady,
- 2) wykładowcy i instruktorzy,

4. Komendant ośrodka może zapraszać na posiedzenie rady pedagogicznej przedstawiciela wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

5. Rada pedagogiczna obraduje w pełnym składzie.

IV. Działalność ośrodka

§ 6. 1. Podstawę do procesu nauczania stanowią programy.

2. W nauczaniu obowiązuje ściśle przestrzeganie ogólnych zasad dydaktycznych i wskazań metodyki, dostosowanych do realizowanych programów nauczania.

3. Kurs może się rozpocząć przy stanie 20 słuchaczy i może być prowadzony w grupach o liczebności od 8 do 12 osób. W uzasadnionych przypadkach oraz na kursach obsługi motopomp, radiooperatorów OSP lub przy realizacji ćwiczeń wymagających zachowania szczególnych warunków bezpieczeństwa kurs może być podzielony na większą ilość grup, co najmniej 5–6 osobowych jedynie za każdorazową zgodą wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

4. Dla zapewnienia właściwego rozwoju wychowania fizycznego wśród słuchaczy, ośrodek powinien być wyposażony w odpowiedni zestaw sprzętu i urządzeń sportowych.

V. Prawa i obowiązki słuchaczy

§ 7. 1. Do słuchaczy mają zastosowanie przepisy służby wewnętrznej, obowiązujące w jednostkach organizacyjnych ochrony przeciwpożarowej oraz instrukcje i regulaminy ustalone przez komendanta ośrodka.

2. Słuchacze obowiązani są ściśle wykonywać rozkazy przełożonych, przestrzegać dyscypliny i porządku w ośrodku.

3. Do obowiązków słuchaczy należy:

- 1) zachowanie nienagannej postawy ideowo-moralnej i obywatelskiej,
- 2) systematyczne i aktywne uczestniczenie we wszystkich zajęciach przewidzianych planem i programem nauczania,
- 3) opanowanie materiału nauczania określonego programem,
- 4) przestrzeganie regulaminów ośrodka oraz zarządzeń przełożonych, które szczegółowo normują prawa i obowiązki,
- 5) poszanowanie dobra społecznego, a w szczególności dbałość o mienie szkoły.

4. Słuchacz może być zwolniony z ośrodka w przypadku:

- 1) niezdolności do służby w pożarnictwie,

- 2) umotywowanej prośby osobistej,
- 3) niedostatecznych postępów w nauce.
5. Wydalenie z ośrodka następuje w przypadkach:
 - 1) nieprzestrzegania regulaminu ośrodka,
 - 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu na karę pozbawienia wolności,
 - 3) popełnienia czynu nieliczącego z honorem i godnością pożarnika,
 - 4) w innych uzasadnionych przypadkach.
6. Zwolnienie lub wydalenie słuchacza z ośrodka następuje na podstawie uchwały rady pedagogicznej.
7. Za osiągnięcia w nauce, wzorowe zachowanie się oraz wykonywanie obowiązków i zadań słuchaczom można udzielać wyróżnień:
 - 1) ustnej pochwały przed frontem kursu,
 - 2) pochwał umieszczonych w rozkazie,
 - 3) wystąpienie do jednostki macierzystej słuchacza o udzielenie nagrody lub innego wyróżnienia.
8. Słuchacze (członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa oraz członkowie ochotniczych straży pożarnych) pełnią służbę operacyjną na zasadach ustalonych przez wojewódzkiego (równorzędnego) komendanta straży pożarnych.

VI. Egzaminy

§ 8. Celem egzaminu jest zmobilizowanie słuchaczy do systematycznej i dokładnej pracy w ciągu całego okresu nauczania, stwierdzenie stopnia opanowania przez nich zasadniczego dla danego rodzaju szkolenia materiału nauczania oraz wystawienie ostatecznych ocen egzaminacyjnych.

§ 9. 1. Egzaminy przeprowadza komisja egzaminacyjna w składzie:

- 1) przewodniczący — komendant ośrodka lub wyznaczona przez niego osoba,
- 2) członkowie — wykładowcy (egzaminatorzy).

2. Komendant ośrodka może zaprosić do udziału w komisji egzaminacyjnej również inne osoby.

§ 10. Egzamin może być przeprowadzony w formie ustnej i ćwiczeń praktycznych, a przed ich rozpoczęciem słuchacze winni być poinformowani o formie ich przeprowadzania.

§ 11. 1. Do obowiązków przewodniczącego komisji egzaminacyjnej należy:

- 1) przewodniczenie komisji oraz nadzorowanie nad prawidłowym przebiegiem egzaminów,
- 2) rozstrzyganie spraw spornych,
- 3) ogłoszenie wyników egzaminów.

2. Do obowiązków egzaminatora należy:

- 1) ustalenie na egzamin odpowiednich pomocy naukowych i eksponatów,
- 2) opracowanie tematów (pytań) egzaminacyjnych,
- 3) przeprowadzenie egzaminu.

§ 12. Podstawę do wystawienia oceny egzaminacyjnej stanowi odpowiedź słuchacza lub wykonane ćwiczenie. Ocena egzaminacyjna winna być obiektywna i sprawiedliwa.

§ 13. 1. Oceny wystawia się wg czterostopniowej skali:

- 5 — bardzo dobrze
- 4 — dobrze
- 3 — dostatecznie
- 2 — niedostatecznie

§ 14. 1. Wynik końcowy egzaminu ustala się na podstawie średniej oceny przedmiotów zasadniczych (objętych egzaminem końcowym).

2. Dla oceny bardzo dobrej ustala się minimum 4,51 średniej wszystkich ocen, dla oceny dobrej ustala się minimum 3,51 średniej wszystkich ocen, dla oceny dostatecznej ustala się minimum 3,00 średniej wszystkich ocen.

§ 15. Słuchacz, który na egzaminie końcowym choćby z jednego przedmiotu otrzymał ocenę niedostateczną lub z jakiegokolwiek przedmiotu egzaminu nie składał — otrzymuje zaświadczenie o wysłuchaniu szkolenia (wzór nr 1).

Słuchacz taki może otrzymać świadectwo ukończenia szkolenia dopiero wówczas, gdy złoży egzamin poprawkowy z wynikiem pomyślnym (karta egzaminacyjna poprawkowa wzór nr 2). Przy większej ilości ocen niedostatecznych słuchacz zdaje egzamin poprawkowy ze wszystkich przedmiotów.

§ 16. 1. Na dokumentację komisji egzaminacyjnej kursu składa się:

- 1) arkusz egzaminacyjny — oddzielnie dla każdego przedmiotu (wzór nr 3),
- 2) arkusz zbiorczy ocen egzaminacyjnych (wzór nr 4),
- 3) protokół komisji egzaminacyjnej, który powinien zawierać:
 - a) rodzaj, czas trwania i miejsce szkolenia,
 - b) skład komisji egzaminacyjnej,
 - c) ilość słuchaczy kursu i absolwentów,
 - d) spostrzeżenia członków komisji egzaminacyjnej dotyczące typowych braków w wiadomościach i umiejętnościach słuchaczy,
 - e) wnioski w sprawie podniesienia poziomu nauczania,
- 4) karta egzaminacyjna poprawkowa.

§ 17. Dokumentację kursu przechowuje ośrodek szkolenia pożarniczego.

VII. Wydawanie świadectw

§ 18. 1. Absolwenci szkolenia otrzymują świadectwa i zaświadczenia wg wzorów stanowiących załączniki do zarządzenia a mianowicie:

- 1) członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa — wg wzoru nr 1, świadectwo formatu A4,
- 2) członkowie ochotniczych straży pożarnych — wg wzoru nr 2 świadectwo formatu A4.

2. W przypadku zniszczenia lub zagubienia oryginalnych świadectw, absolwenci szkolenia mogą ubiegać się o wydanie zaświadczenia wg wzoru nr 3.

3. Ośrodki szkolenia obowiązane są prowadzić szczegółową ewidencję otrzymanych i wydanych świadectw (wzór nr 5).

4. Druki świadectw i zaświadczeń powinny być wypełniane odręcznie.

VIII. Postanowienia końcowe

§ 19. Majątek ośrodka stanowi własność państwową i może być przekazywany lub przyjmowany na zasadach i w trybie określonym odrębnymi przepisami.

§ 20. Zasady żywienia, zakwaterowania, zaopatrzenia w odzież ochronną i uzbrojenie osobiste słucha-

czy oraz wyposażenie ośrodków w sprzęt kwaterunkowy i specjalny, regulują odrębne przepisy.

Wzór nr 3

strona 1

*) Organizację resortowego ośrodka szkolenia pożarniczego należy dostosować do struktury resortu.

Wzór nr 1

..... dnia

pieczęć nagłówkowa
ośrodka szkolenia poż.

Zaświadczenie

Zaświadcza się, że Ob.

ur. w

odbył szkolenie

(podać rodzaj szkolenia)

przeprowadzone przez

w okresie od do

(podpis komendanta ośrodka)

Wzór nr 2

(pieczęć nagłówkowa ośrodka
szkolenia poż.)

Karta egzaminacyjna poprawkowa

Zgodnie z § Statutu Ośrodka Szkolenia Poż.

Ob. urodzony

w poddany został w dniu

egzaminowi poprawkowemu z przed-

miotu w zakresie szkolenia

odbytego w w okresie od do

zainteresowany zdał — nie zdał egzaminu i uzyskał ocenę

(słownie)

Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej

(podpis)

....., dnia 19..... r.

Łącznie z poprzednio otrzymanymi ocenami Ob.

uzyskał wynik ogólny

Wystawiono świadectwo seria nr

....., dnia 19..... r.

Komendant Ośrodka Szkolenia Poż.

(pieczęć nagłówkowa ośrodka szkolenia poż.)

ARKUSZ EGZAMINACYJNY

(rodzaj szkolenia)

przeprowadzone w czasie od do

(nazwisko egzaminatora)

(przedmiot) (godz. wykład --
ćwiczeń zbędne skreślić)

I.p.	Nazwisko i imię (wg alfabety)	ocena egzaminacyjna			Uwagi
		znak	cyfra	słownie	
1					
2					
3					
20					

druga strona

21					
40					

Egzamin odbył się:

dnia w godz.

dnia w godz.

Egzaminator

(podpis)

Asystowali
podczas egzaminuPrzewodniczący
Komisji Egzaminacyjnej

(podpis)

(pieczęć nagłówkowa
ośrodka szkolenia póż.)

Arkusz zbiorczy ocen egzaminacyjnych

szkolenia przeprowadzonego w czasie od do
(rodzaj)

Lp.	Nazwisko i imię	Przedmioty nauczania										suma ocen	ocena przeciętna	wynik ogólny	suma i nr świadectwa	nr odznaki szkoleniowej
1																
2																
20																

strona 2

[illegible]

Zestawienie sporządzono wg arkuszy
egzaminacyjnych stanowiących
zał. do niniejszego

Świadcstwa wystawiono
od nr do nr seria
Miejsce na ew. uwagi np. dołączono
kartę egzaminacyjną
Ob.
Świadcstwo nr
z dnia 19

Zestawienie sporządzili i wyniki obliczyli

Sprawdził
(podpis)

Przewodniczący Komisji
Egzaminacyjnej

Egzamin końcowy odbył się dnia

Świadcstwo nr
z dnia 19.....

(podpis)

Wzór nr 5

Ewidencja otrzymanych i wydanych świadectw i zaświadczeń

[illegible]

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 2/74
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 12 lutego 1974 r.

Wzór nr 1

Godło państwowe

ŚWIADECTWO

Ob.
syn urodzony dnia
19..... r. w
pow. woj.
ukończył kurs w zakresie

przeprowadzony w Ośrodku Szkolenia Pożarniczego

w
w czasie od dnia do dnia 19..... r.
i złożył egzamin przed Komisją Egzaminacyjną, powo-
laną na podstawie

z wynikiem
Na podstawie zarządzenia nr

Ob.
uzyskał kwalifikacje do zajmowania stanowiska

Członkowie Komisji
Egzaminacyjnej

Przewodniczący Komisji
Egzaminacyjnej

..... dnia 19..... r.
L. Nr

Wzór nr 2

Godło państwowe

ŚWIADECTWO

Ob.
syn urodzony dnia
19..... r. w

pow. woj.
ukończył kurs w zakresie

przeprowadzony w Ośrodku Szkolenia Pożarniczego

..... w
w czasie od dnia do dnia 19..... r.
i złożył egzamin przed Komisją Egzaminacyjną, powo-
laną na podstawie

z wynikiem

Ob.
uzyskał uprawnienia do pełnienia funkcji

Członkowie Komisji
Egzaminacyjnej

Przewodniczący Komisji
Egzaminacyjnej

..... dnia 19..... r.

L. Nr

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 2/74
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 12 lutego 1974 r.

Wzór nr 3

ZAŚWIAADCZENIE

Zaświadcza się, że Obywatel
urodzony dnia 19..... r. w
ukończył w okresie od do
szkolenie

z wynikiem

Zaświadczenie niniejsze wydane zostało w/wym. jako
dokument zastępujący zniszczony — zaginiony oryginał
świadcstwa.

Komendant

5.

ZARZĄDZENIE NR 3 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 19 lutego 1974 r.

w sprawie doskonalenia członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych

Na podstawie § 5, pkt 3 zarządzenia nr 3/74 Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1974 r. w
sprawie organizacji szkolenia pożarniczego zarządza
się, co następuje:

§ 1. 1. Celem doskonalenia członków ochotniczych
(obowiązkowych) straży pożarnych jest uzupełnianie
oraz aktualizacja wiedzy i umiejętności wymaganych
do pełnienia określonych funkcji.

2. Doskonalenie obowiązuje wszystkich członków
ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych.

§ 2. Doskonalenie członków ochotniczych (obowią-
zkowych) straży pożarnych prowadzone jest w nastę-
pujących podstawowych formach:

- 1) ćwiczenia,
- 2) samokształcenie kierowane.

§ 3. 1. Ćwiczenia polegają na doskonaleniu umie-

jętności dowodzenia, współdziałania, działań ratowniczych oraz sprawiania i obsługi sprzętu.

2. Samokształcenie kierowane polega na indywidualnym lub grupowym przyswajaniu wiedzy i nabywaniu umiejętności w zakresie wymaganym przez organizatora doskonalenia.

3. Organizatorzy doskonalenia członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych mogą wprowadzać również inne formy niż określone w ust. 1 i 2.

§ 4. 1. Doskonalenie członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych prowadzi się w cyklach trwających od 1 września do 31 maja w oparciu o plany i programy opracowane przez organizatorów doskonalenia na podstawie analizy potrzeb w tym zakresie.

2. Programy doskonalenia powinny zawierać między innymi:

- 1) zagadnienia dotyczące postępu technicznego i nowych normatywów w pożarnictwie,
- 2) analizę wybranych akcji gaśniczych i ratowniczych,
- 3) zagadnienia wynikające z analizy dotychczasowej działalności.

3. Każdy cykl doskonalenia członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych należy zakończyć sprawdzianem.

§ 5. Doskonalenie członków ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych prowadzi się:

1. Naczelnicy ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych w macierzystych jednostkach.

2. Powiatowi (miejscy) komendanci straży pożarnych:

- 1) dla gminnych komendantów straży pożarnych,
- 2) naczelników ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych,
- 3) dla pododdziałów i oddziałów taktycznych,
- 4) dla innych funkcyjnych — według potrzeb.

3. Starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń (równorzędni) w zakresie specyfiki resortowej:

- 1) dla naczelników zakładowych ochotniczych (obowiązkowych) straży pożarnych,
- 2) dla innych funkcyjnych — według potrzeb.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

6.

ZARZĄDZENIE NR 4 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 20 lutego 1974 r.

w sprawie doskonalenia zawodowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa

Na podstawie § 5, pkt 3 zarządzenia nr 3/74 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1974 r. w sprawie organizacji szkolenia pożarniczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem doskonalenia zawodowego członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa (KTP) jest uzupełnianie, rozszerzanie oraz aktualizacja wiedzy i umiejętności niezbędnych do zajmowania określonych stanowisk w ochronie przeciwpożarowej.

2. Doskonalenie zawodowe obowiązuje wszystkich członków KTP.

§ 2. Doskonalenie zawodowe członków KTP prowadzone jest w następujących podstawowych formach:

- 1) kursy,
- 2) kursy — seminaria,
- 3) praktyki zawodowe,
- 4) ćwiczenia,
- 5) samokształcenie kierowane,
- 6) studia podyplomowe.

§ 3. 1. W zależności od wymagań programowych oraz warunków organizacji kursy dzielą się na:

- 1) kursy stacjonarne,
- 2) kursy zaoczne,
- 3) kursy z zastosowaniem nauki przemiennej.

2. Praktyki zawodowe polegają na oddelegowaniu członka KTP przez macierzystą jednostkę do innej jednostki w celu zapoznania się z nowym sprzętem, nowymi metodami pracy, działaniami taktycznymi itp.

3. Ćwiczenia polegają na doskonaleniu umiejęt-

ności dowodzenia, współdziałania, działań ratowniczych, sprawiania i obsługi sprzętu.

4. Samokształcenie kierowane polega na indywidualnym lub grupowym przyswajaniu wiedzy i nabywaniu umiejętności w zakresie wymaganym przez organizatora doskonalenia.

5. Studia podyplomowe przeznaczone są dla członków KTP posiadających wyższe wykształcenie. Celem tych studiów jest dalsza specjalizacja i pogłębianie wiedzy oraz jej zastosowanie. Studia podyplomowe prowadzą szkoły wyższe.

6. Jednostki ochrony przeciwpożarowej mogą wprowadzać również inne formy doskonalenia zawodowego członków KTP niż określone w § 2.

§ 4. 1. Doskonalenie zawodowe członków KTP prowadzi się w cyklach trwających od 1 września do 31 maja w oparciu o roczne plany i programy opracowane przez organizatorów doskonalenia na podstawie analizy potrzeb w tym zakresie.

2. Każdy cykl doskonalenia zawodowego należy zakończyć sprawdzianem.

§ 5. Doskonalenie zawodowe członków KTP prowadzi się:

1. Komendanci jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz główni i starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej dla członków KTP zatrudnionych w tych jednostkach.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych:

- 1) dla wojewódzkich (miast wyłączonych z województw) komendantów straży pożarnych, głównych

(starszych) inspektorów ochrony przeciwpożarowej — w zakresie pożarniczym,

2) dla innych członków KTP — według potrzeb.

3. Wojewódzcy (miast wyłączonych z województw) komendanci straży pożarnych:

1) dla komendantów powiatowych, miejskich i zawodowych straży pożarnych,

2) dla innych członków KTP — według potrzeb.

4. Główni (starsi) inspektorzy ochrony przeciwpożarowej:

1) dla starszych inspektorów ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń (równorzędnych),

2) dla innych pracowników ochrony przeciwpożarowej w resortach — według potrzeb.

5. Starsi inspektorzy ochrony przeciwpożarowej zjednoczeń (równorzędni):

1) dla członków KTP, zatrudnionych w podległych zakładach,

2) dla specjalistów branżowych ochrony przeciwpożarowej.

§ 6. Uczestnicy doskonalenia zawodowego organizowanego w formie określonej w § 2, pkt 1, 2 otrzy-

mują zaświadczenia według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 7. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 8/62 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 30 sierpnia 1962 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych do działalności szkoleniowej zawodowych straży pożarnych,

2) zarządzenie nr 14/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 16 sierpnia 1963 r. w sprawie szkolenia doskonalącego pracowników ochrony przeciwpożarowej w zakresie specyfiki resortowej,

3) zarządzenie nr 17/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 9 października 1963 r. w sprawie doszkalania zawodowego oficerów KTP i personelu fachowego jednostek ochrony przeciwpożarowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 4/74
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 20 lutego 1974 r.

Wzór

ZAŚWIADCZENIE nr

Zaświadcza się, że Ob.

ur. w

zatrudniony w

był uczestnikiem szkolenia

w zakresie

zorganizowanego w

w czasie

m. p.

..... dnia 19 .. r.

(podpis)

7.

INSTRUKCJA NR 1/73 KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 30 listopada 1973 r.

w sprawie nakładania grzywien w drodze mandatu karnego przez funkcjonariuszy
Korpusu Technicznego Pożarnictwa

W związku z § 1, ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 maja 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz.U. nr 19, poz. 143) ustala się, co następuje:

§ 1. Grzywny w drodze mandatu karnego mogą być nakładane tylko za wykroczenia określone w art. 82, § 1 Kodeksu Wykroczeń, objęte Wykazem wykroczeń, o którym mowa w § 18 w razie:

1) schwytania sprawcy na gorącym uczynku popełnienia wykroczenia lub bezpośrednio potem, albo
2) naocznego stwierdzenia faktu popełnienia wykroczenia, mimo niezastania sprawcy na miejscu czynu, o ile nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy.

§ 2. Wątpliwość co do osoby sprawcy nie zachodzi wówczas, jeżeli okoliczności wykroczenia stwierdzonego naocznie przez funkcjonariusza wskazują jednoznacznie, że sprawcą jest ściśle określona osoba (np. posiadacz gospodarstwa, w którym stwierdzono brak wymaganego sprzętu przeciwpożarowego), a której tożsamość można z łatwością ustalić, mimo niezastania jej na miejscu wykroczenia.

§ 3. Warunkiem nałożenia grzywny w postępowaniu mandatowym jest wyrażenie przez sprawcę wykroczenia zgody na przyjęcie mandatu.

§ 4. 1. W drodze mandatu karnego może być nałożona grzywna w wysokości 20, 50, 100, 150 i 200 złotych.

2. Wymierzona grzywna powinna być współmierna do stopnia niebezpieczeństwa społecznego popełnionego wykroczenia i winy sprawcy oraz spełniać rolę wychowawczą.

3. Jeżeli ze względu na rodzaj wykroczenia, okoliczności jego popełnienia lub właściwości osobiste sprawcy wymierzona w postępowaniu mandatowym grzywna w wysokości 200 zł byłaby niewspółmiernie niska do stopnia niebezpieczeństwa społecznego wykroczenia oraz winy sprawcy lub nie spełniałaby roli wychowawczej, nie nakłada się mandatu karnego, lecz występuje do kolegium z wnioskiem o ukaranie za to wykroczenie.

§ 5. Postępowania mandatowego nie stosuje się, gdy sprawca znajduje się w stanie wskazującym na używanie alkoholu.

§ 6. Do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego mogą być upoważnieni chorążowie i oficerowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa, którzy posiadają co najmniej jednoroczny staż pracy na stanowiskach chorążych lub oficerskich oraz podoficerowie KTP, którzy posiadają co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach podoficerskich i znają Prawo o Wykroczeniach.

§ 7. Przed nałożeniem grzywny w drodze mandatu karnego należy w szczególności:

- 1) ustalić okoliczności zdarzenia tak, by nie było żadnych wątpliwości co do faktu popełnienia wykroczenia, osoby sprawcy i jego winy,
- 2) określić wykroczenie zarzucane sprawcy oraz wyjaśnić, w czym wyrażało się naruszenie przez niego przepisów prawa,
- 3) zakomunikować sprawcy o ukaraniu go grzywną w drodze mandatu karnego, podając jej wysokość,
- 4) pouczyć sprawcę o prawie odmowy przyjęcia mandatu oraz o tym, że w razie odmowy złożony zostanie do kolegium wnioski o ukaranie.

§ 8. 1. Jeżeli sprawca wyraża zgodę na przyjęcie mandatu, należy wypełnić blankiet mandatu i po pobraniu należności z tytułu nałożonej grzywny, wręczyć go ukaranemu.

2. Wypełniając mandat należy wpisać datę ukarania i podpisać mandat, wypełnić grzbiet mandatu, a na żądanie ukaranego — wpisać na mandacie jego imię i nazwisko.

§ 9. Pieniądze pobrane z tytułu nałożonej grzywny w drodze mandatu karnego funkcjonariusz obowiązany jest wpłacić w placówce pocztowej na rachunek wydziału budżetowo-gospodarczego w NBP lub bezpośrednio do kasy tego wydziału, zachowując dowód wpłaty do rozliczenia.

§ 10. 1. Jeżeli sprawca wyraża zgodę na przyjęcie mandatu, lecz nie może uiścić grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył, wydaje się mu mandat karny kredytowany.

2. W tym celu należy:

- 1) ustalić i wpisać na potwierdzeniu ukarania mandatem imię i nazwisko ukaranego, imiona rodziców, datę i miejsce urodzenia, dokładny adres zamieszkania (pobytu), miejsce pracy, wykroczenie, za które nałożono grzywnę oraz datę ukarania,
- 2) wpisać wysokość wymierzonej grzywny na wszystkich odcinkach mandatu i potwierdzeniu ukarania mandatem,
- 3) wypełniony mandat wręczyć sprawcy wykroczenia za pokwitowaniem odbioru własnoręcznym podpisem na potwierdzeniu ukarania mandatem,
- 4) pouczyć sprawcę o obowiązku uiszczenia grzywny w terminie 7 dni oraz uprzedzić, że grzywna nie

uiszczona w tym terminie zostanie ściągnięta w drodze egzekucji administracyjnej wraz z kosztami egzekucyjnymi,

- 5) pokwitowanie odbioru mandatu karnego kredytowanego przesłać niezwłocznie wydziałowi budżetowo-gospodarczemu.

§ 11. 1. W razie stwierdzenia naocznie wykroczenia pod nieobecność sprawcy, jeśli nie zachodzi wątpliwość co do jego osoby, można zaocznie nałożyć mandat kredytowany.

2. W miejsce personalii sprawcy, o ile są nieznane funkcjonariuszowi, wpisać należy dane umożliwiające ustalenie tożsamości sprawcy (np. właściciel, użytkownik lub zarządzający nieruchomością w Warszawie przy ul. Podbipięty 50).

3. Mandat pozostawia się w takim miejscu, aby sprawca mógł go niezwłocznie odebrać (np. w skrzynce pocztowej) lub wręcza się domownikowi albo sąsiadom, jeżeli wyrażą zgodę na doręczenie go sprawcy wykroczenia.

§ 12. Funkcjonariusz powinien pouczyć sprawcę, że grzywnę nałożoną w drodze mandatu kredytowanego ukarany obowiązany jest wpłacić w terminie 7 dni w dowolnej placówce pocztowej na rachunek wydziału budżetowo-gospodarczego prezydium rady narodowej wymienionej na blankiecie mandatu w NBP bądź też bezpośrednio do kasy tego wydziału. Koszty związane z uiszczeniem grzywny ponosi ukarany.

§ 13. Mandat staje się prawomocny i nie może być uchylony z chwilą uiszczenia grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi, który ją nałożył. Mandat kredytowany — z chwilą pokwitowania jego odbioru przez ukaranego, a jeżeli był nałożony zaocznie — z chwilą uiszczenia grzywny we wskazanym miejscu i terminie.

§ 14. 1. Funkcjonariusz, który nałożył zaocznie mandat kredytowany, obowiązany jest sprawdzić, czy ukarany uiścił grzywnę, tj. czy wpłynęło do komendy potwierdzenie jej wpłaty.

2. Wpływające potwierdzenia wpłaty (odcinki dla nakładającego mandaty) ewidencjonuje się w rejestrze zawiadomień o uiszczeniu mandatów kredytowanych i doręcza natychmiast funkcjonariuszom, którzy je wystawili.

§ 15. Jeżeli sprawca odmówił przyjęcia mandatu lub nie uiścił w terminie grzywny nałożonej zaocznie mandatem kredytowanym (w ciągu 14 dni od nałożenia mandatu nie wpłynie do komendy potwierdzenie jej wpłaty) należy, po ustaleniu w razie potrzeby danych personalnych sprawcy, wystąpić z wnioskiem o ukaranie go przez kolegium.

§ 16. 1. Do biegu terminu do uiszczenia grzywny nałożonej mandatem kredytowanym oraz wystąpienia z wnioskiem o ukaranie w razie nieuiszczenia grzywny, nie wlicza się dnia, w którym nastąpiło ukaranie.

2. Jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni.

3. Jeżeli po upływie terminu ukarany wpłacił grzywnę nałożoną mandatem kredytowanym, a nie wystąpiono jeszcze z wnioskiem o ukaranie, wówczas

postępuje się tak, jakby grzywna została wpłacona w terminie i sprawie nie nadaje się dalszego biegu.

§ 17. Funkcjonariusze KTP zaopatrują się w mandaty karne i dokonują rozliczeń z pobranych mandatów w wydziałach budżetowo-gospodarczych prezydentów rad narodowych na zasadach stosowanych do innych organów tych prezydentów uprawnionych do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

§ 18. Wykaz wykroczeń, za które członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa uprawnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, stanowi załącznik do instrukcji.

Komendant Główny Straży Pożarnych
Z. Jarosz

Załącznik do instrukcji
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 30 listopada 1973 r.

WYKAZ

wykroczeń, za które członkowie Korpusu Technicznego Pożarnictwa uprawnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

1. Wykroczenia wynikające z nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 maja 1969 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego budynków (Dz.U. nr 16, poz. 120):

- 1) używanie otwartego ognia oraz palenie tytoniu w pomieszczeniach handlowych, przemysłowych, gospodarczych i magazynach, w których znajdują się materiały i ciecze łatwo zapalne lub gazy palne, jak również w zakładach pracy w miejscach określonych przez kierownictwo zakładu,
- 2) porzucanie nie wygaszonych papierosów i zapalek w miejscach, w których znajdują się jakiekolwiek materiały palne,
- 3) gromadzenie i przechowywanie materiałów palnych pod palnymi ścianami budynków, jak również pod ścianami budynków mającymi otwory okienne lub inne otwory,
- 4) przechowywanie na strychach budynków, przez które przechodzą przewody kominowe, materiałów palnych lub urządzenie pomieszczeń gospodarczych i składów z materiałami palnymi na strychach budynków administracyjnych i użyteczności publicznej (szkół, szpitali, schronisk itp.),
- 5) używanie pieców z uszkodzonymi drzwiczkami, paleniskami i rurami blaszanymi oraz podłączanie palenisk do przewodów wentylacyjnych,
- 6) używanie kominów i przewodów kominowych uszkodzonych lub nie zabezpieczonych drzwiczkami wycierowymi,
- 7) ustawianie jakichkolwiek przedmiotów na klatkach schodowych, zastawianie wyjść i drzwi zapewniających ewakuację z pomieszczeń oraz korytarzy i przejść poniżej szerokości określonej przepisami prawa budowlanego, zastawiania dojścia do czynnych tablic rozdzielczych itp. urządzeń elektrycznych, gazomierzy, urządzeń gaśniczych i alarmowych,
- 8) garażowanie motocykli i innych pojazdów z paliwem w zbiornikach w pomieszczeniach na ten cel nie przeznaczonych,
- 9) garażowanie samochodów, traktorów i innych maszyn z własnym napędem w stodołach lub w innych budynkach gospodarskich, w których magazynuje się materiały palne,
- 10) urządzenie wędzarni i suszarni — z wyjątkiem suszarni białizny — na poddaszach o ścianach lub pokryciu dachu z materiałów palnych, jak

również w pomieszczeniach budynków gospodarczych wykonanych z materiałów palnych,

- 11) rozgrzewanie smoły lub asfaltu w odległości mniejszej niż 5 m od budynków oraz na dachach budynków, albo w naczyniach nie zaopatrzonych w pokrywy,
- 12) niezabezpieczenie miejsc spalania śmieci i odpadków wnoszonych na zewnątrz budynków przed możliwością przerzucenia się ognia na materiały palne,
- 13) niezasypanie ziemią lub niezalanie wodą nie wygaszonych węgla lub gorącego popiołu wyniesionych na zewnątrz budynku,
- 14) przechowywanie wszelkich materiałów palnych przy niezachowaniu odległości:
0,60 m — od pieców i innych urządzeń ogrzewczych,
0,50 m — od grzejników i przewodów c.o. wysokopięnego,
0,50 m — od punktów świetlnych,
- 15) przechowywanie niezgodnie ze wskazaniami producenta w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego niebezpiecznych pożarowo nawozów sztucznych, środków ochrony roślin i innych substancji chemicznych,
- 16) instalowanie piecyków w pomieszczeniach, w których niemożliwe jest zachowanie wymaganych przez przepisy prawa budowlanego odległości przewodów dymowych oraz palenisk od łatwo zapalnych części budynków, a w przypadku instalowania piecyków w pomieszczeniach magazynowych, niezaopatrzenie ich w odpowiednie niepalne ścianki osłonowe,
- 17) korzystanie z uszkodzonych instalacji, urządzeń elektrycznych i gazowych,
- 18) samodzielne dokonywanie remontów lub przeróbek urządzeń oraz instalacji elektrycznych lub gazowych, albo naprawianie uszkodzonych bezpieczników przez osoby nie posiadające wymaganych kwalifikacji zawodowych,
- 19) pozostawianie bez dozoru włączonych do sieci elektrycznej przenośnych grzejników, kuchenek i innych urządzeń elektrycznych nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji, jak również ustawianie ich na przedmiotach i materiałach palnych,

- 20) pozostawianie nie wyłączzonego dopływu prądu elektrycznego po zakończeniu pracy w zakładach pracy, magazynach, halach targowych itp. obiektach z wyjątkiem oświetlenia nocnego,
- 21) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów łatwo zapalnych,
- 22) przechowywanie w pomieszczeniach wewnątrz budynków butli napełnionych gazem palnym (propan—butan) o wadze ładunku ponad 11 kg,
- 23) pozostawianie w zakładach pracy po zakończeniu pracy maszyn lub urządzeń technicznych nie oczyszczonych z pyłu, smarów palnych itp. jak również czyściwa do maszyn oraz przetłuszczonych szmat bez zabezpieczenia ich w zamkniętych naczyniach z materiałów niepalnych,
- 24) przechowywanie w pomieszczeniach produkcyjnych płynów łatwo zapalnych w ilościach większych, aniżeli wynosi zapotrzebowanie dobowe,
- 25) przechowywanie niebezpiecznych pożarowo substancji chemicznych w ilościach przekraczających dobowe zapotrzebowanie produkcji w pomieszczeniu nie wydzielonym albo wydzielonym, lecz nie odpowiadającym wymaganiom dla tego rodzaju pomieszczeń,
- 26) przechowywanie w bezpośrednim sąsiedztwie bez należytego zabezpieczenia substancji, których wzajemne oddziaływanie może spowodować zapalenie lub wybuch,
- 27) przechowywanie odzieży ochronnej i roboczej w miejscach nie przeznaczonych do tego celu,
- 28) używanie otwartego ognia do odmrażania przewodów rurowych w obudowie palnej lub w odległości mniejszej aniżeli 1 m od palnych elementów konstrukcyjnych oraz innych materiałów palnych znajdujących się w pomieszczeniu,
- 29) niezaopatrzenie przez właścicieli, użytkowników i zarządzających budynków w odpowiedni sprzęt przeciwpożarowy.

2. Wykroczenia wynikające z nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1969 r. w sprawie bezpieczeństwa pożarowego podczas żniw i omłotów oraz przy składowaniu płodów rolnych (Dz.U. nr 4, poz. 30):

- 1) ustawianie stert, stogów, brogów i innych podobnych obiektów w odległościach nieprzepisowych od budynków, dróg publicznych, lasów, torów kolejowych, urządzeń i przewodów linii elektrycznych wysokiego napięcia albo między stertami bądź parami stert,
- 2) nieoboranie stert, stogów lub brogów na ścierniskach w promieniu 5 m,
- 3) ustawianie w okresie żniw kop na ścierniskach znajdujących się w pobliżu torów kolejowych w odległości mniejszej niż 30 m od nasypów kolejowych i nieoboranie ściernisk przy tych nasypach,
- 4) składowanie siana, koniczyny, lucerny i innych pasz w warunkach umożliwiających ich samozapalenie się,
- 5) nieprzestrzeganie zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego przy ustawianiu i obsłudze maszyn rolniczych poruszanych za pomocą różnego rodzaju silników,
- 6) ustawianie silnika spalinowego w odległości mniejszej niż 10 m, a silnika elektrycznego nieokapturzonego w odległości mniejszej niż 5 m od

stert, stogów, brogów i budynków, w których dokonuje się omłotów,

- 7) niewłaściwe przechowywanie zapasów materiałów pędnych w ilości przekraczającej jednodniowe zapotrzebowanie oraz w odległości mniejszej niż 10 m od miejsca dokonywania omłotów, zlokalizowanego poza obrębem zabudowań, stert, stogów i brogów,
- 8) palenie tytoniu i używania ognia otwartego w odległości mniejszej niż 20 m od miejsca dokonywania omłotów oraz składowania materiałów pędnych,
- 9) nieprzygotowanie w miejscu dokonywania omłotów:
 - a) w państwowych i spółdzielczych gospodarstwach rolnych beczki z wodą o pojemności co najmniej 200 litrów, dwóch wiader i dwóch tłumic albo dwóch gaśnic oraz dwóch tłumic,
 - b) w indywidualnych gospodarstwach rolnych beczki z wodą o pojemności co najmniej 100 litrów, wiadra i tłumicy albo gaśnicy i tłumicy.
3. Wykroczenia wynikające z nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 marca 1973 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego lasów, łąk i wrzosowisk (Dz.U. nr 12, poz. 91):
 - 1) rozniecanie ognisk, pozostawianie lub porzucanie butelek i innych opakowań szklanych, palących się albo tłących przedmiotów, jak również nie zgaszonych zapalek i niedopałków papierosów oraz korzystanie z otwartego płomienia na terenach lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk,
 - 2) wyrzucanie żaru węglowego z parowozów i wagonów wyposażonych w paleniska, używanie w parowozach dmuchaw oraz manipulowania na rusztach paleniska, używania ciągników z silnikami wyposażonymi w głowice żarowe i innych pojazdów iskrzących bez zabezpieczenia rur wydechowych w urządzenia odiskrowne, używanie kuchenek turystycznych w miejscach do tego nie wyznaczonych, wyrzucanie z pociągów, pojazdów mechanicznych, kolejek linowych i wyciągów turystycznych butelek lub innych opakowań szklanych, jak również nie zgaszonych zapalek i niedopałków papierosów oraz innych palących się albo tłących przedmiotów na terenach lasów, łąk, torfowisk i wrzosowisk oraz w odległości do 100 m od nich,
 - 3) wjeżdżanie pojazdami mechanicznymi i zaprzęgowymi na drogi leśne nieoznakowane drogowskami oraz wchodzenie na tereny lasów, do których wprowadzono zakaz wstępu,
 - 4) wypalanie pokrywy gleby i pozostałości roślinnych na łąkach i wrzosowiskach,
 - 5) nieposiadanie sprzętu do gaszenia pożaru oraz niewykonanie pasa przeciwpożarowego w przypadku uzyskania zgody organu zarządzającego lasem na urządzenie ogniska, biwaku, spalanie gałęzi i chrustu lub wykonywanie robót budowlanych i montażowych przy użyciu płomienia względnie zwalczania szkodliwych owadów przy użyciu ognia.
4. Wykroczenia wynikające z nieprzestrzegania przepisów zarządzenia nr 16 Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 26 sierpnia

1972 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinna odpowiadać ochrona obiektów budowlanych od wyładowań atmosferycznych (Dz. Bud. nr 8, poz. 24):

- 1) niewłaściwy stan zwodów, przewodów odprowadzających i wsporników, stwierdzony na podstawie oględzin,
- 2) brak połączenia metalicznego przewodu odprowadzającego z przewodem uziemiającym.

5. Wykroczenia wynikające z nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrz-

nych z dnia 17 stycznia 1969 r. w sprawie czyszczenia przewodów kominowych (Dz.U. nr 5, poz. 39):

- 1) utrudnianie pracownikom obsługi kominarskiej wykonywania ich obowiązków przez uniemożliwienie dostępu do kominów, brak włazów na dachy i kominy, brak lub niewłaściwy stan drabin i ław kominarskich,
- 2) brak księgi kontroli kominarskiej, którą powinny posiadać osoby sprawujące zarząd budynkami mieszkalnymi i użytkowymi w miastach i osiedlach.

WARUNKI PRENUMERATY

cena prenumeraty krajowej: rocznie zł 24.—

Instytucje, urzędy, zakłady pracy itp. mające siedzibę w miastach wojewódzkich i powiatowych mogą zamawiać prenumeratę wyłącznie w miejscowych Oddziałach i Delegaturach „Ruch”, w terminie do 25 listopada na okresy od początku następnego roku i do 10 dnia miesiąca poprzedzającego dalsze okresy roku kalendarzowego.

Instytucje itp. znajdujące się w miejscowościach, gdzie nie ma Oddziałów lub Delegatur „Ruch” opłacają prenumeratę we właściwych urzędach pocztowych, w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Prenumeratorzy indywidualni mogą opłacać prenumeratę w urzędach pocztowych i u listonoszy lub dokonywać wpłat na konto PKO Nr 1-6-100020 RSW „Prasa — Książka — Ruch” Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw 00-958 Warszawa, skr. poczt. nr 12 w terminie do 10 dnia miesiąca poprzedzającego okres prenumeraty.

Indeks 35715

